

Toimintakertomus vuodelta 2013**KIRKON TEOLOGIKOULUTUSTOIMIKUNTA****1. Toimikunnan jäsenet ja tavoitteet***Toimikunnan jäsenet*

Toimintakaudella piispainkokouksen asettamaan kirkon teologikoulutustoimikuntaan kuuluivat Porvoon hiippakunnan piispa Björn Vikström (pj.) sekä piispainkokouksen nimeäminä edustajina Kirkon koulutuskeskuksen johtaja, TT Kari Kopperi, Kirkon koulutuskeskuksen koulutussuunnittelija Eeva Salo-Kopperi sijaisenaan 1.2 alkaen vs. koulutussuunnittelija TT Minna Rikkinen, hiippakuntadekaani, TT Niilo Pesonen ja piispainkokouksen teologinen sihteeri, TT Anna-Kaisa Inkala.

Yliopistojen teologisten tiedekuntien nimeäminä edustajina toimivat Helsingin yliopistosta varadekaani ja professori Ismo Dunderberg ja työelämäyhteyksien suunnittelija TT Maria Buchert (siht.), Itä-Suomen yliopistosta yliopistonlehtori TT Heikki Salomaa sijaisenaan TT Pauliina Kainulainen sekä professori Gunnar af Hällström Åbo Akademiästä.

Opiskelijajärjestöjen nimeäminä jäsenenä työskentelyyn osallistuvat: TK Johan Savola ja hänen valmistuttuaan teologian maisteriksi TK Isto Peltomäki (TYT, Helsingin yliopisto), TK Markus Kallatsa varajäsenenään teol. yo. Heidi Brand (Fides Ostiensis, Itä-Suomen yliopisto) ja teol. stud. Marco Harju varajäsenenään teol. stud. Erika Forsblom (Teologiska Studentföreningen vid Åbo Akademi). Marco Harjun erottua tehtävästään hänen tilalleen nimitettiin teol. stud. Laura Serell. Hiippakuntadekaani TT Niilo Pesonen valittiin vuoden 2014 alusta alkaen kirkkoherran ja professori Ismo Dunderberg Helsingin yliopiston dekaanin tehtäviin. Tämän vuoksi toimikuntaan nimitettiin joulukuussa 2013 Pesosen tilalle uudeksi jäseneksi hiippakuntadekaani, TT Sakari Häkkinen. Vuoden 2014 alussa tullaan mahdollisesti nimitämään uusi edustaja myös Dunderbergin tilalle. Toimikunta piti toimintakauden aikana kolme kokousta 14.2., 27.5. ja 13.11.2013 Kirkkohallituksessa.

Toimikunnan tavoitteet

Kirkon teologikoulutustoimikunnan työskentelyn perustana on piispainkokouksen vuonna 2001 määritelmä työjärjestys tavoitteineen. Uusi työjärjestys on hyväksytty piispainkokouksen syysistunnossa 2009. Vuoden 2013 toiminnalle asetettiin kolme tavoitetta, jotka ovat:

1. Koulutuksen seuranta ja arviointi työelämänäkökulmasta
2. Hiippakuntien tukeminen alueellisten rekrytointitavoitteiden toteuttamiseksi
3. Opiskelijoiden kirkollisen identiteetin tukeminen

1.1 Koulutuksen seuranta ja arviointi työelämänäkökulmasta

Seurataan teologisten tutkintojen työelämärelevanssia kirkon näkökulmasta toimien yhteistyöfoorumina ja linkkinä kouluttavien laitosten ja kirkon välillä. Arvioidaan ja seurataan erityisesti työssäoppimisjaksojen kokonaisuuteen kuuluvia asioita. On tärkeää, että riittävä määrä kirkon työhön soveltuvia opiskelijoita suorittaa kirkon virkaan vaadittavat opinnot.

- a. Arvioidaan Papin koulutuspolku -työryhmän esityksiä ja siitä seuraavia toimenpiteitä.
- b. Osallistutaan kirkon alan opiskelijoiden seminaarin kehitystyöhön.
- c. Hyödynnetään teologian opiskelijoiden motivaatiotekijöitä koskevan tutkimusprojektin tuottamaa tietoa.

1.2 Hiippakuntien tukeminen alueellisten rekrytointitavoitteiden toteuttamiseksi

Kehitetään yhteistyötä sekä aktiivista ja jatkuvaa yhteydenpitoa hiippakuntien, seurakuntien ja uskononopettajien kanssa. Alueellisen rekrytointitoiminnan kannalta on tärkeää, että tiedekunnat, hiippakunnat ja kokonaiskirkko tekevät yhteistyötä.

- a. Käynnistetään papin työtä kuvaavien materiaalien valmistelu. Kirkko ja yliopistot vastaavat kukin omista rekrytointimateriaaleistaan.
- b. Muistutetaan hiippakuntia asiasta ja vaikutetaan siihen, että vaihtoehto opiskella teologiaa lähellä kotipaikkakuntaa (esimerkiksi avoimessa yliopistossa), on jatkossakin esillä.
- c. Yhteyttä uskononopettajiin pidetään yllä kutsumalla SUOL ry:n edustaja toimikunnan kokoukseen.

1.3 Opiskelijoiden kirkollisen identiteetin tukeminen

Tuetaan opiskelijoiden ammatillista kasvua kohti kirkon virkaa. Varataan toimintakauden talousarvioon määrärahat opiskelijajärjestöjen järjestämän toiminnan tukemiseen, piispojen tiedekuntavierailuihin, opiskelijoiden hiippakuntavierailuihin sekä opiskelijamentorointiin.

- a. Järjestetään teologian opiskelijoiden vierailut kahteen hiippakuntaan (n. 20 opiskelijaa / vierailu)
- b. Järjestetään piispojen vierailuja yliopistoihin (Helsinki 2, Itä-Suomen yliopisto 1, Åbo Akademi 1)

2. Toimikunnan työskentely

2.1 Koulutuksen seuranta ja arviointi työelämänäkökulmasta

Ammatillisen koulutuksen raportti (AKR) vuodelta 2012 antaa perustiedot teologikoulutuksen tarkastelulle erityisesti kirkko työnantajan näkökulmasta. Ammatillisen koulutuksen raportti kerää vuosittain tietoa koulutukseen ja kirkolliselle alalle hakevien, alalla opiskelevien ja alalle valmistuvien määrästä sekä oppilaitosten näkemyksiä koulutuksen toteutumisesta ja opiskelijoiden työllistymisestä sekä jatkokoulutautumisesta. Vuonna 2012 teologikoulutuksen aloitti 263 opiskelijaa (vuonna 2011: 254 opiskelijaa). Teologisen tutkinnon (TM, TL ja TT) suoritti 237 opiskelijaa, mikä oli hieman enemmän kuin aikaisempina vuonna (2011 valmistuneita 210). Vuonna 2012 papiksi vihittiin 90 ylemmän teologisen korkeakoulututkinnon suorittanutta, mikä oli hieman vähemmän kuin aikaisempina vuonna, jolloin vihkimyksen sai 104 tutkinnon suorittanutta. Niin ikään vokaation seurakuntaan sai hieman pienempi määrä vihityistä kuin aikaisempina vuosina (2012: 79 ja 2011: 87).

Toimintakauden aikana toimikunta kävi keskustelua Papin koulutuspolku -työryhmän esityksistä ja saadusta palautteesta. Piispainkokous teki päätöksen uusista pappisviran tutkintovaatimuksista sekä pappisvirkaan hakeville vaadittavista todistuksista 11.9.2013. Pappisviran tutkintovaatimusten osalta keskeisimmät muutokset koskevat klassisia kieliä koskevia vaatimuksia sekä uskontotieteen opintoja. Aiemman kolmen klassisen kielen sijaan kirkko vaatii papeilta kaksi klassista kieltä, joista toisen tulee olla kreikka. Kieliopiintojen määrä pysyy kuitenkin samana (30 op). Lisäksi kirkko edellyttää, että papiksi hakeutuvat ovat suorittaneet 10 op uskontotieteen opintoja. Piispa Björn Vikström ja piispainkokouksen pääsihteeri Jyri Komulainen kävivät tiedottamassa pappisviran tutkintovaatimusten ja vaadittavien todistusten sisällöstä Helsingin ja Itä-Suomen yliopistojen teologian opiskelijoita. Opiskelijoiden keskuudessa on herännyt kysymyksiä erityisesti kirkon toimintaan osallistumistodistuksen merkityksestä ja sen sisällöstä. Hiippakuntadekaanit käsitelivät osallistumistodistukseen liittyvää sisältöä ja käytänteitä vasta joulukuun 2013 kokouksessa ja asiaa valmisteleva työryhmä jatkaa työskentelyään tämän jälkeen. Teologikoulutustoimikunta seuraa työryhmän työskentelyä ja käsittelee ohjeistuksen sisältöä vuoden 2014 kokouksissaan. Todistuksen tarkoituksena on kannustaa kirkon työhön tähtääviä opiskelijoita tutustumaan seurakunnan toimintaan ja tunnistamaan omaa osaamista tulevina kirkon työntekijöinä. Tässä prosessissa opiskelijoille voisi olla tarkoituksenmukaista luoda omasta osaamisesta portfolio, joka voisi toimia ordinaatiokoulutuksen ja työhön perehtymisvaiheen tukena.

Toimikunta seurasi kirkon alan opiskelijoiden seminaarien kehitystyötä. Pilottihiippakuntien myönteisten kokemusten jälkeen hiippakunnat alkavat järjestää moniammatillisia Kitos-seminaareja kirkon alalle opiskeleville vuodesta 2014 alkaen. Myös teologian opiskelijoilta edellytetään seminaareihin osallistumista, mutta teologeilla on myös oma eriytetty seminaariosuus muun muassa soveltavuustutkimusten palautteesta johtuen. Hiippakunnat toteuttavat kirkon alan opiskelijoiden seminaareja hieman eri tavoin. Teologian opiskelijat osallistuvat palauteseminaareihin työssäoppimisjaksojen ja soveltavuustutkimusten jälkeen ja saavat henkilökohtaisen kutsun sekä seminaarin ohjelman sen jälkeen, kun he ovat ilmoittautuneet hiippakunnan palauteseminaariin ja soveltavuustutkimukseen.

Teologikoulutustoimikunta on ollut käynnistämässä sekä seurannut tiiviisti teologian opiskelijoiden motivaatiotekijöitä koskevan tutkimushankkeen etenemistä. Tutkimushankkeen tutkimusraportti valmistui toimintakauden aikana ja teologikoulutustoimikunta kävi keskustelua sen keskeisistä havainnoista. Tutkimuksen tuloksista ilmenee, että teologinen ala on naisistunut. Teologian opintoihin hakeutuvia motivoi aiempaa enemmän tieteelliset motiivit ja monipuoliset ammattitavoitteet. Teologisen koulutuksen nähdään antavan hyviä ammatillisia mahdollisuuksia.

Toimikunnassa käydyssä keskustelussa kiinnitettiin huomiota papin työssä tapahtuneisiin muutoksiin, joilla on vaikutusta työuralla etenemiseen. Ongelmallisena nähtiin se, että akateemisten opintojen harjoittaminen on vaikeutunut työn muututtua hektisemmäksi. Myös yleistyneet patkätyöt estävät kehittämästä uraprosesseja ja työtä kokonaisvaltaisesti. Aikaisemmin oli mahdollista muun muassa sovittaa teologinen jatko-opiskelu papin työn oheen, mutta nykyään tämä on haastavampaa. Toimikunta piti tärkeänä, että papeille annettaisiin mahdollisuus säännölliseen teologian opiskeluun, mikä vahvistaisi ammatillista kehittymistä. Pappien täydennyskoulutus on hyvää, mutta kaikki eivät siihen osallistu. Papeilla itsellään on tarvetta akateemisen osaamisen käyttöön työssään. Esimerkiksi harjoittelun ohjaajat pitävät erityisen palkitsevana sitä, että he voivat harjoittaa tehtävässään teologista asiantuntijuutta.

Keskustelua käytiin opiskelijoiden kokemasta ristiriidasta akateemisuuden ja papin työn välillä. Työssä koetaan korostuvan ihmissuhdetaidot ja vuorovaikutus. Vaihtoehtona papilta vaadittavalle maisterin tutkinnolle nostettiin esiin kandidaatin tutkinto, jolloin papin työn akateemisuus vähenisi. Kelpoisuuden määrittämiseen nähtiin kuitenkin liittyvän monenlaisia ongelmia. Maisterin tutkintoa puoltaa se, että pappi tarvitsee työssään teoriaa ja syvällistä teologista osaamista, jota hän soveltaa käytännön tilanteisiin.

Teologina pappi ymmärretään pitkän koulutuksen käyneeksi erityisalan asiantuntijaksi, jonka tulee uskaltaa käyttää asiantuntijuuttaan. Opiskelijoille asiantuntijuus ei ole vielä hahmottunut, vaan silta tiedosta käytäntöön vahvistuu työelämässä. Lisäksi tutkintovaatimuksen lasku voisi vaarantaa naisten hakeutumisen alalle.

Työelämässä etenemisen mahdollisuuksissa todettiin olevan eroja teologisten opintojen välillä. Esimerkiksi Helsingin yliopiston A1-linjan (ev.lut. kirkon papin /lehtorin edellyttämät opinnot) käyneillä on olemassa eri vaihtoehtoja työelämässä. Sen sijaan A2-linjalta (uskonnon ja maailmankatsomusten asiantuntijuuteen valmentava) valmistuneilla uraetenemisen mahdollisuudet kirkossa ovat rajatut. Motivaation synnyttämisellä ja esimiestyöskentelyllä katsottiin olevan merkitystä uralla etenemiselle. Lisäksi kaivattiin selvitystä siitä, mihin kaikkiin eri tehtäviin teologin koulutuksella voi päästä.

2.2 Hiippakuntien tukeminen alueellisten rekrytointitavoitteiden toteuttamiseksi

Alueellisten rekrytointitavoitteiden näkökulmasta teologikoulutuksen keskeinen haaste on alalle hakeutuvien määrän tasainen lasku. Vuonna 2013 hakijamäärät kuitenkin nousivat. Rekrytointitavoitteiden osalta toimikunta kutsui Suomen uskonnonopettajien liiton puheenjohtaja Saara Mäkelän kertomaan tilanteesta ja toimista, joihin liitto on asian suhteen ryhtynyt. Lukion uskonnonopetuksen tuntijakoon liittyvät keskustelut ja mahdolliset tuntileikkaukset saattavat vaikuttaa koulutukseen hakeutuvien määrän laskun lisääntymiseen ja hakijoiden tiedollisten valmiuksien heikkenemiseen. Todettiin, että teologikoulutukseen rekrytoiminen on kouluttavien yliopistojen lisäksi myös kirkon ja uskonnon aineenopettajien liiton yhteinen huoli. Yhteistyön käynnistyminen ja tilanteen yhteinen kartoittaminen nähtiin jatkossakin tärkeäksi, jotta tiedetään toimenpiteet joihin on ryhdytty ja löydetään toimintatapoja, joilla tilanteeseen voidaan tarttua.

Teologikoulutuksessa soveltavalla opetuksella on keskeinen asema opiskelijan työelämävalmennuksessa. Soveltavassa opetuksessa opiskelijoiden tavoitteena on oppia, miten teoreettista tietoa voidaan soveltaa käytäntöön ja miten käytännöstä nostetaan havaintoja, joihin voidaan löytää ratkaisuja teoreettisen tiedon avulla. Soveltava opetus on myös keskeinen yhteistyömuoto kouluttavien yliopistojen ja kirkko työnantajan välillä. Teologisessa koulutuksessa kirkon ja teologeja kouluttavien tiedekuntien välillä on toimiva yhteistyö erityisesti työssäoppimisjaksojen toteuttamisessa. Vuonna 2012 työssäoppimisjaksoille seurakuntiin osallistui 153 teologian opiskelijaa, joka oli hieman vähemmän kuin aikaisempana vuonna (2011: 170). Korkeakouluopiskelijoiden alalle hakeutumiseen vaikuttaa motivaatiotekijöiden lisäksi myös mahdollisuus työllistyä koulutusta vastaaviin tehtäviin. Erityisesti pääkaupunkiseudulta ensimmäistä papin paikkaa hakevien työllistyminen on hankala. Samaan aikaan pienten seurakuntien voi olla vaikeaa saada täytetyksi avoinna olevia papin paikkoja. Teologikoulutukseen hakeutuu runsaasti opiskelijoita yliopistokaupunkien läheisyydestä ja valmistumisen jälkeen työtä haetaan mielellään kotipaikkakunnan läheltä. Työssäoppimisjaksot ovat hyvä mahdollisuus luoda myönteistä kuvaa seurakunnasta ja näin herättää opiskelijoiden kiinnostus hakeutua papin työhön myös yliopistokaupunkien ulkopuolelle. Työssäoppimisjaksojen tasokas ohjaus on näin tärkeää opiskelijoiden lisäksi myös rekrytoiville seurakunnille. Kirkko on koonnut Sakasti sivujensa koulutusosuuteen oppaan työssäoppimisjaksojen ohjauksen tueksi. Koulutuksen työseminaareissa on kuitenkin nähty tarpeelliseksi ajantasaistaa oppaan sisältöä ja AKR:n raportin työryhmä siirsi kehittämissä toimenpide-ehdotukseksi. Uudistustyön tavoitteena on myös yhdenmukaistaa seurakuntien ohjaustyössä tarvittava materiaali muun muassa siten, että kaikki tarvittava materiaali löytyisi samoilta koulutussivuilta. Toimikunta näkee opiskelijoiden tasa-kohtelun tärkeänä kirkon eri työalojen opiskelijoiden työssäoppimisjaksojen toteuttamisessa. Toisaalta kysymys tasapuolisuudesta on haastava, sillä oppilaitosten ja seurakuntien käytännöt vaihtelevat. Myös opiskelijoiden sijoittuminen työssäoppimisjaksoille vaihtelee. Teologiopiskelijat suorittavat

usein työssäoppimisjaksojaan useiden satojen kilometrien päässä opiskelupaikkakunnaltaan, jolloin esimerkiksi kahden asunnon vuokran maksaminen opiskelijan taloudellisessa tilanteessa on mahdotonta.

Kirkon työhön rekrytoitumisen yksi haasteista on työntekijöiden kokemukset siitä, että muihin aloihin verrattuna kirkossa on heikommalla mahdollisuudella edetä uralla. Teologien mahdollisuudet edetä urallaan ovat kirkossa melko hyvät, mutta opiskelijat eivät välttämättä tunnista teologien uramahdollisuuksia kirkossa. Tähän liittyen Kirkon koulutuskeskus käynnisti virkamiestyöskentelyn, jonka tarkoituksena on tuottaa papin työtä kuvaava materiaalien valmistelu. Materiaalin tarkoituksena on tuoda näkyväksi papin uran erilaiset suuntautumis- ja kehitysmahdollisuudet. Papin työtä kuvaavan materiaalin valmistelu käynnistyi syksyllä 2013 ja työskentelyä jatketaan vuoden 2014 aikana.

AKR:n raporttiin kerättyjen tietojen perusteella raportti esittää johtopäätöksiä sekä toimenpide-ehdotuksia. Vuoden 2012 raportista ilmenee, että teologikoulutukseen hakeutuvien määrä on laskenut tasaisesti, minkä vuoksi on tärkeää luoda yhteistyömuotoja, joilla pyritään rekrytoimaan koulutukseen riittävä määrä hakijoita. Vuosi 2013 oli kaikissa teologeja kouluttavissa oppilaitoksissa myönteinen poikkeus, kun hakeutuneiden määrä kasvoi aikaisempiin vuosiin verrattuna. Teologikoulutustoimikunnan aloitteesta ammatillisen koulutuksen raportti esittää toimenpide-ehdotukseksi, että kirkkoon perustetaan virka, jonka tehtävänä on edistää kirkon työhön rekrytoitumista ja tehdä yhteistyötä kouluttavien oppilaitosten ja kirkolliselle alalle opiskelevien opiskelijoiden kanssa. Teologikoulutustoimikunta tutustui vuosiksi 2013–2019 laadittuun Kirkon rekrytointistrategiaan. Rekrytointistrateginen työskentely käynnistyi vuonna 2009. Tällöin käynnistettiin myös *Kirkon työhön* -hanke, jonka tarkoituksena on ollut saada rekrytointikehitystyö näkyväksi ja käynnistymään eri organisaatiotasolla sekä luoda yhteyksiä kirkon työhön opiskelevien ja kirkon välille. Kirkon rekrytointistrategiaan on kirjattu eri toimijoiden vastuualueeseen liittyvät tehtävät, mutta työskentelyn edetessä on tullut näkyväksi, että kirkkoon tulisi perustaa erillinen tehtävä, jonka toimialaan liittyy muun muassa oppilaitosyhteistyö kirkon työhön valmentaviin oppilaitoksiin, rekrytointitoimenpiteiden koordinointi ja rekrytointimateriaalin tuottaminen.

2.3 Opiskelijoiden kirkollisen identiteetin tukeminen

Opiskelijoiden kirkollisen identiteetin tukemiseksi koulutustoimikunta on tukenut piispojen vierailuja tiedekuntiin ja opiskelijoiden vierailuja hiippakuntiin. Toimintakauden aikana opiskelijat vierailivat Turun hiippakunnassa ja piispa Björn Vikström vieraili Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa. Vikströmin vierailun teemana oli Porvoon hiippakunnan esittelyn lisäksi 11.9.2013 hyväksytyjen papin kelpoisuusvaatimusten ja pappisvihkimystä anovien todistusten sekä Papin koulutuspolku -työryhmän työskentelyn esittely. Mikkelin hiippakunnan piispan vierailu Helsingin yliopiston teologiseen tiedekuntaan peruuntui tiedekunnan muuton takia. Tiedekunta muutti maaliskuussa 2013 uusiin tiloihin Vuorikadulle (Vuorikatu 3).

Mentorointiin hakeutuvien määrä laski edelleen. Vuonna 2013 ainoastaan 5 opiskelijaa ilmoittautui mentorointitilaisuuteen, jossa mentoroinnin hakuprosessin oli tarkoitus alkaa. Tilaisuus peruttiin vähäisen kiinnostuksen johdosta, mutta opiskelijoita ohjattiin olemaan yhteydessä työelämäyhteyksien suunnittelijaan, mikäli he haluavat mentorin. Kukaan ei ollut yhteydessä mentorointiin liittyen, minkä seurauksena toimintakaudella ei syntynyt yhtään mentori – aktori paria. Helsingin yliopiston Urapalvelut järjesti vuonna 2013 mentorointia opintojensa loppuvaiheessa oleville opiskelijoille. Teologian opiskelijat olivat hakeneet tähän mentorointiin, mikä antaa viitteitä siitä, että mentorointi kiinnostaa opiskelijoita erityisesti opintojen loppuvaiheessa.

Toimikunta tukee teologian opiskelijoiden opiskelijatoimintaa, joka täyttää seuraavat kriteerit: "Tuettavan opiskelijatoiminnan tulee olla teologikoulutustoimikunnan toimintasuunnitelman tavoitteita tukevaa ja sen tulee tukea teologian ylioppilaiden pappis-identiteettiä ja hengellistä kasvua. Toiminnan tulee olla opiskelijoiden järjestämää. Hakemukselta edellytetään toimintasuunnitelmaa, hankkeen kokonaisbudjettia ja aikataulua. Toimintaa ei tueta takautuvasti. Haettavista varoista tiedottaminen tapahtuu teologikoulutustoimikunnan opiskelijajäsenten kautta ja TEKO:n sihteeri esittelee hakemukset kokouksissa."

Toimikunta tuki teologian opiskelijoiden toimintaa toimintakaudella myöntämällä Teologiska Studentföreningen vid Åbo Akademiille (TSF) 500 euroa, Fides Ostiensikselle 1000 euroa ja Teologian ylioppilaiden tiedekuntayhdistykselle (TYT) 1500 euroa. Teologikoulutustoimikunta kiinnitti huomiota hakemusten sisältöön. Osassa hakemuksista tuettavan opiskelijatoiminnan kriteerit jäivät epäselviksi, minkä vuoksi toimikunta laatii ohjeet avustusten hakemiseen. Ohjeet käsitellään toimikunnan vuoden 2014 ensimmäisessä kokouksessa (28.2.2014), jonka jälkeen toimikunnan opiskelijajäsenet tiedottavat opiskelijajärjestöjä anomuksen laatimisohteista.

Toimikunta järjestää joka toinen vuosi yhdessä Kanttorikoulutustoimikunnan kanssa Kirkon päivää. Seuraava kirkon päivä järjestetään 13.11.2014 ja sen teemana on musiikin vaikutus hengellisyyteen. Tämä jää todennäköisesti viimeiseksi Tekon ja Kakon yhdessä järjestämäksi Kirkon päiväksi, sillä jatkossa päivää on kaavailtu moniammatilliseksi opiskelijoita ja kirkon työntekijöitä koskevaksi tapahtumaksi, jossa teologi-, kirkkomusiikki-, varhaiskasvatuksen ja diakoniatyönopiskelijat sekä työntekijät kokoontuvat yhteen. Kirkon päivän monialaistamissuunnitelmissa on kuitenkin kaavailtu, että yhteisen ohjelman lisäksi järjestetään alakohtaisia osioita. Kaikille yhteisen Kirkon päivän on katsottu edistävän eri kirkon työalojen yhteisyyden ja yhdenvertaisuuden rakentumista ilman, että alakohtaiset erityistarpeet jäisivät huomioimatta.

Kirkon teologikoulutustoimikunnan puolesta

Björn Vikström
puheenjohtaja

Maria Buchert
sihteeri